

התובעת:

שיר בנימיני ת.ז. 323915058
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג
מרח' אבא הלל 7 רמת גן
טל': 03-7412358 פקס: 077-3180983

נ ג ד

הנתבעים:

- 1 ישראל זייברט ת.ז. 52302437
 - 2 כלל חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520024647
- ע"י ב"כ עוה"ד שיראל סלע מ.ר. 27099
ו/או הדס מילרד-אסף ו/או זהבית טרופר-סופר
ו/משה גבראלוב
מרח' שחם 1 פתח תקווה.
טל'. 03-6486555 פקס'. 03-6486777.
מייל: office@law-sa.co.il

מועד שיש להגיש המסמך: 26.11.24

מועד חתימת המסמך: 27.11.24

תחשיב נזק מטעם הנתבעת

לצרכי פשרה בלבד, מתכבדת הנתבעת להגיש תחשיב נזק מטעמה בעניינה של התובעת וכדלקמן:

א. מבוא

1. התובעת, ילידת 2001, נפגעה לטענתה בתאונת דרכים ביום 1.12.2021.

2. כיום התובעת בת 23 שנים.

3. התאונה הינה תאונת עבודה.

נכות התובעת:

4. בית המשפט הנכבד מינה לתובעת מומחים בתחום האורתופדיה ובתחום הפסיכיאטריה.

א. ד"ר אלון גד ולן, המומחה בתחום האורתופדיה קבע לה נכות צמיתה **בשיעור של 5%** בגין עמ"ש מותני (לאחר שהפחית מעברה 5% נכות).

המומחה מציין כי מדובר בהגבלה קלה בלבד. כן קובע כי "אין לפג'מתה בעמוד השדרה המתני השפעה על תפקודה בחיי היומיום או כושר עבודתה."

ב. ד"ר שמואל פינג המומחה בתחום הפסיכיאטריה קבע לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 2.5%. המומחה מצייס בחוות דעתו כי "אין מגבלות תפקודיות כתוצאה מהתאונה. מגבלותיה קשורות להפרעת הקשב והריכוז."

נזכיר כי הפרעות קשב וריכוז מיוחסות לעברה הרפואי של התובעת.

ג. לתובעת נכות רפואית משוקללת בשיעור של 7.38%.

ד. נזכיר כי שני המומחים קבעו כי אין לנכות התובעת השפעה תפקודית וככל שקיימת היא בגין עברה הרפואי.

ה. למעשה, לתובעת נותרו שברי נכויות מזעריות בגין התאונה נשוא ההליך אשר אין להן משמעות תפקודית ואשר הינן שוליות.

ו. על נכויות בשיעור נמוך, בדומה לשיעור נכותה הרפואית של התובעת, עמד כב' השופט (כתוארו דאז), ד. קציר, בספרו "פיצויים בשל נזק גוף", מהדורה רביעית, בעמ' 191:
" נכויות בשיעור נמוך, של 5% או אפילו עד 10% מטבען שאינן עלולות להשפיע על כושר התפקוד בנוגע להשתכרות אצל אדם מן הישוב".

ז. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי לא קיימת נכות תפקודית לתובעת. לחילופין, נכותה התפקודית פחותה בהרבה מזו הרפואית.

ב. חישוב נזקי התובעת

אובדן השתכרות לעבר ולעתיד

5. התובעת היתה אמורה להתחיל בעבודתה יום לאחר התרחשות התאונה וזאת בהתאם לחוזה שהציגה עם תחשיבה.

6. כן אנו למדים מתלושי השכר שצרפה התובעת לתחשיבה, כי לא היתה באי כושר עבודה ולא נגרע שכרה כלל.

7. הדבר איננו מפליא לנוכח נכותה הנמוכה והבלתי תפקודית ולאור העובדה שהמומחים לא קבעו לתובעת כלל אי כושר מלא.

8. לפיכך אין לפצות התובעת בגין תקופת העבר.

9. עוד תטען הנתבעת כי שברי הנכויות המזעריות וקביעת המומחים לנכויות שהינן בלתי תפקודיות, תואמות לקביעת סכומים גלובליים לפיצוי בגין תקופת העתיד.

10. לצרכי פשרה הנתבעת מציעה לפצות התובעת בסך גלובאלי של 30,000 ₪ בלבד.

הוצאות רפואיות ונסיעה לעבר ולעתיד:

11. בהתאם לדין בכל הנוגע להוצאות עבר, נזק מיוחד טעון הוכחה בראיות של ממש, שאם לא כן, אין לפסוק בגינו כל פיצוי.

12. בהתאם לקביעת המומחים ככל שתידרש להוצאות הינן בסל הבריאות.

13. הנתבעת טוען כי לא ברור הקשר הסיבתי בין מרבית הקבלות שצרפה התובעת לתאונה נשוא ההליך.

14. כן הטיפול הקוגניטיבי שניתן לה במסגרת הרפואה הפרטית, איננה בגין התאונה אלא בגין הפרעת הקשב והריכוז ממנה סובלת ללא קשר לתאונה ועובר לתאונה.

כן בהתאם להלכה הפסוקה חלה על התובעת חובת הקטנת הנזק ומכוח הלכה זו ומכוח זכאותה לקבלת טיפולים אלו במסגרת הרפואה הציבורית, יש לקחת בחשבון כי טיפולים אלו ככל שיינתנו, יהיו במסגרת סל הבריאות וזאת ככל שקיים קשר סיבתי בין טיפולים אלו למצבה בגין התאונה.

15. לצרכי פשרה הנתבעת מציעה לפצות התובעת בסך גלובאלי של 100 ₪ בלבד.

עזרת צד ג' לעבר:

16. נכותה הרפואית המזערית של התובעת בשיעור של 7.38% איננה מצדיקה פיצוי בגין ראש נזק זה ובמיוחד, מקום בו שבה התובעת למסלול חייה.

17. עזרת בני משפחתה של התובעת אינה מצדיקה פיצוי כספי. הלכה פסוקה היא, כי טרחה כשלעצמה, שאינה חורגת מטיפול מקובל במקרי מחלה, הניתן במסגרת יחסי משפחה תקינים, ואינה כרוכה בהפסד מצד הקרוב הטורח, אינה חייבת בפיצוי בידי הנהנה ממנה וממילא אינה בת פיצוי במסגרת תביעה.

18. על כן, בהיעדר ראיות אודות הוצאות שהוצאו ע"י התובעת בעבר ולאור שיעור הנכות המזערית, טען הנתבעת כי אין לפצות התובעת בגין ראש נזק זה.

כאב וסבל:

19. בגין נכות רפואית **בשיעור 7.38%** מוצע לפצות את התובעת בסך של 15,901 ₪.

ג. ניכויים

20. מכל סכום שייפסק יש להפחית כמובן את תגמולי המל"ל ששולמו וישולמו לתובעת, לרבות דמי אבטלה ושכרו בתקופת השיקום המקצועי ו/או סכום אחר בר ניכוי.

